

Остави тогазь подпытваніето и ся обьрих та прочете на министра исказваніята, които бѣ записалъ на Турскы.

Министрътъ ся наведе и пришепнѣ на тълковника: Нѣма сумнѣніе, тѣ сѣ сжщитѣ. Я го пригледай какъ ранѣ е направилъ на странѣтъ ся за да отмахне косматѣтъ онѣзи брукѣ за които поменуватъ свѣдѣніята отъ Букурешкѣтъ полиціѣ.

— Това съгледахъ и азъ.

— Да ся вьврлятъ тѣзи двамата въ тѣмницѣ доклѣ изнаимѣримъ да хванемъ и оногозъ.

— Ваше Прѣвѣсходителство, да земемъ отъ рѣцѣтъ имъ прѣпоручителното писмо което иматъ за него.

— Безъ друго.

Тълковникътъ ся обьрих къмъ испытанныйтъ пѣтникъ и му рече:

— Не каза ли че имашъ прѣпоручително писмо за Г. Паскаля Тоннера.

— Имамъ го.

— Дай го тука.

Пѣтникътъ извади писмото отъ пазвъ и го подаде, като приложи простодушнѣ.

— Но що ми не кажете, защо е всичко това? Какво сношеніе има моето писмо съ безуміето на капитанина ни?

— Много си лѣкавъ, господине Теодоре Трипани; но тозъ пѣтъ неще можешъ да избѣгнешъ отъ рѣцѣтъ на властѣтъ, ни ты, ни остроумныйтъ ти съдружникъ.

— Тако ми Бога, нищо не разбирамъ.

— На бѣсилото може да разберешъ

— Зе мя на вратѣтъ си, рече Ангели Варка на Теодора Трипани. Какъвъ гнѣвъ Божій е тази работа що ни дойде до главѣ! Добрѣ ти казувахъ азъ да не идваме тука.

— Какво? мысляхте негли че ще избѣгнете отъ властѣтъ ли? попыта тълковникътъ.